تحلیل اجزای محدود تأثیر مدلسازی آشفتگی جریان باد بر برج خنککن دارای سازه پایه در مقایسه با آیین نامه VGB

محمدعلی گودرزی^۱ و سعیدرضا صباغ یزدی^{*۲} ^۱دانشجوی دکترای سازه – دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی ^۲دانشیار دانشکده مهندسی عمران – دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی (تاریخ دریافت ۸۶/۵/۳۰ تاریخ دریافت روایت اصلاح شده ۸۸/۷/۲۲ تاریخ تصویب ۸۸/۹/۳

چکیدہ

نظر به اهمیت فشار ناشی از جریان آشفته باد در طراحی برجهای خنک کن خشک با مکش طبیعی، در نظر گرفتن جزئیات هندسی برج و اثرات آشفتگی در مدلسازی ضروری است. در این مقاله پس از ارزیابی مدلهای مختلف آشفتگی در تحلیل اجزای محدود جریان باد در اطراف یک برج خنک کن، اثرات ناشی از در نظر گرفتن هندسه سازههای پایه در برآورد فشار باد مورد بررسی قرار گرفته است. برای این کار، ابتدا درستی عملکرد مدل دینامیک سیالات محاسباتی با چندین مدل آشفتگی مختلف به کمک اندازه گیریهای آزمایشگاهی موجود، ارزیابی شده و مدل آشفتگی مناسب انتخاب میشود. سپس این مدل عددی ، برای بررسی تغییرات فشار پیرامون یکی از برجهای خنک کن نیروگاه کازرون دارای سازههای پایه در اندازه واقعی به کار می رود. در مرحله نهایی، تغییرات فشار حاصل از حل اجزای محدود در دو حالت برج خنک کن با سازههای پایه و بدون سازههای پایه با مقادیر پیشنهادی آییننامه VGB آلمان مقایسه شدهاند. نتایج عددی نشان می دهد که منظور نمودن سازههای پایه برج خنک کن باعث تغییرات توزیع فشار پیرامون برج در وجه پشت به باد می شود که این تغییرات بخصوص در ترازهای پایین سازههای پایه برج خنک کن باعث تغییرات توزیع فشار پیرامون برج در وجه پشت به باد می شود که این تغییرات بخصوص در ترازهای پایس سرج، قابل توجه است.

واژدهای کلیدی: برج خنککن، مدلسازی آشفتگی جریان باد، دینامیک سیالات محاسباتی، تحلیل اجزای محدود

مقدمه

از دیدگاه مهندسی عمران، برآورد میدان فشار ناشی از جریان سیال در اطراف سازهها برای طراحی بهینه آنها، یکی از مهمترین اهداف استفاده از تحلیل دینامیکی سیالات است. در چنین تحلیلی اندرکنش مشخصات هندسی و تأثیرات آشفتگی جریان، نقش تعیین کنندهای بر شکل گیری بار فشاری بر سازههای در معرض باد دارد. در طراحی برجهای خنککن نیز نیروی باد از جمله نيروهاى پراهميت به شمار مىرود. اين اهميت به دليل متغیر بودن فشار ناشی از باد در ارتفاع و محیط پیرامونی برج است. به خصوص برای برجهای خنککن که ماهیت استوانهای نیز دارند، عملکرد این نیروها پیچیدهتر است و می تواند باعث خرابی های غیر منتظره در سازه برج شود. در بررسی پدیده شکل گیری جریان باد در اطراف برجهای خنککن، اثر عوامل مختلف نظیر زبری جداره حاصل از وجود پشتبندها و اثرات اندرکنشی مجموعه برجها و ساختمان های جنبی بر یکدیگر باید مورد توجه قرار گیرد. در گذشته مطالعات متعددی درباره این موضوعها انجام شده است[۵-۱]. این مطالعات اغلب بر پایه تحقیقات

آزمایشگاهی استوار بوده است.

امروزه دینامیک سیالات محاسباتی^۲ به طور وسیعی در تحلیل فرایندهای ایجادشده در لایه پایینی جو، مورد استفاده قرار میگیرد. اما بالا بودن هزینههای برپایی آزمایشها از یک سو و عدم امکان تعمیم کامل نتایج حاصل از آزمایش به رفتار سازه در ابعاد واقعی از سوی دیگر، باعث شده است که استفاده از روشهای عددی در کنار روشهای آزمایشگاهی برای درک نحوه رفتار باد در اطراف سازهها همواره مورد توجه ویژه قرار گیرد. بر این اساس به تازگی استفاده از روشهای عددی برای قرار گرفتهاند[۶-۲] از آن جمله، کارهایی توسط قرار گرفتهاند[۶-۲] از آن جمله، کارهایی توسط مدل سازی رایانهای، اثرات پشت بندهای برجهای خنک کن مدل سازی رایانهای، اثرات پشت بندهای برجهای خنک کن

در این تحقیق، ابتدا تأثیر به کارگیری مدلهای مختلف آشفتگی برای برآورد توزیع فشار باد در اطراف برجهای خنککن توسط تحلیل اجزای محدود مورد توجه قرار

گرفته است. سپس با استفاده از مدل آشفتگی بهینه، اثر وجود سازههای پایه (که باعث تغییر هندسه برج می شود)، در نحوه توزیع فشار باد وارد بر سطوح خارجی و همچنین تغییرات فشار باد محاسبه شده در ارتفاع برج نسبت به مقادیر توصیه شده توسط آیین نامه VGB آلمان بررسی شده است.

برای این کار از تحلیل گر سیالاتی موجود در نرمافزار ANSYS استفاده شده است. این نرمافزار بر مبنای روش اجزای محدود به حل معادلات حاکم بر محیط سیال می پردازد. در بخش اول مقاله، روش آیین نامه VGB آلمان به طور خلاصه ارائه می شود. سپس مراحل تحلیل عددی و نحوه برپایی مدل مربوط به آن به طور اختصار تشریح شده و برای اطمینان از درستی مراحل مدلسازی، در بخش سوم مقاله نتایج حاصل از به کارگیری مدلهای متداول آشفتگی موجود در نرمافزار با اندازه گیریهای آزمایشگاهی روی مدل فیزیکی کوچک مقیاس یک برج خنککن که توسط سایر محققان گزارش شده، مقایسه شده است. در بخش چهارم، یکی از برجهای نیروگاه کازرون با هندسه و شرایط واقعی آن (شامل سازههای پایه) به عنوان نمونه عملی شبیهسازی شده و اثر وجود سازههای اضافه شده در پایه برج بر تغییر فشار وارد بر ترازهای مختلف سطوح خارجی آن مورد ارزیابی قرار میگیرد.

روش آیین نامه VGB آلمان برای محاسبه نیروی باد بر سازه برجهای خنک کن[۱۰]

این آییننامه، اثر باد را به شگل نیروهای استاتیکی و در قالب دو نیروی مکش داخلی و فشار خارجی وارد بر سطوح برج در نظر می گیرد. فشار وارد بر سطوح خارجی برج در آییننامه VGB از طریق رابطه زیر برای هر نقطه از سطح برج قابل محاسبه است:

$$W_e(Z,\theta) = C_p(\theta).q(Z).\lambda \tag{1}$$

در این رابطه، θ زاویه پیرامونی برج در هر ارتفاع است و $C_p(\theta)$ ضریب فشار نامیده میشود و بیانگر تغییرات محیطی فشار است و تابع (z)p فشار سرعت بحرانی نامیده میشود و تغییرات ارتفاعی فشار را نشان میدهد. در این رابطه، λ ضریب افزایشی است که بیانگر اثرات مجاورت برجهای دیگر است و مقدار آن برای برج تک برابر واحد است. آییننامه درباره فشار منفی ایجاد شده در داخل برج، فرض میکند که مقدار این مکش در ارتفاع و

محیط داخلی برج ثابت است و مقدار آن از این رابطه محاسبه می شود:

$$W_i = C_p \lambda . q(H) \tag{7}$$

q(H) مقداری ثابت و برابر با $\Delta^{-} - e$ (H)p مقداری ثابت و برابر با $\Delta^{-} - e$ (H)p مقدار تابع p در ارتفاع H (ارتفاع کامل برج) است. با این توضیح، میتوان مقادیر فشار پیشنهادی آییننامه را روی بدنه داخلی و خارجی برج محاسبه کرد. برای محاسبه فشار وارد بر سطوح خارجی برج از طریق آییننامه، باید مقادیر (θ) $C_p(\theta)$ را در محیط پیرامونی برج و مقدار (p(g) را در ارتفاع برج مشخص کنیم. مقادیر (θ) $C_p(\theta)$ برای برج با سطوح صیقلی به شرح زیر است:

$$\begin{split} C_{p}(\theta) &= 1 - 2.6 \bigg(\sin \frac{90}{76} \theta \bigg)^{2.085} \\ ,(0 \leq \theta \leq 76) \\ C_{p}(\theta) &= -1.6 + 1.1 \bigg(\sin \bigg(\frac{90}{21} (\theta - 76) \bigg) \bigg)^{2.395} \\ ,(76 \leq \theta \leq 104) \\ C_{p}(\theta) &= -0.5 \\ ,(104 \leq \theta \leq 180) \end{split}$$

مراحل استفاده از تحلیل عددی برای مدلسازی جریان باد در اطراف سازهها

اغلب مسائل مهندسی در حالت کلی، شامل یک مدل ریاضی هستند که در قالب معادلات دیفرانسیل و با شرایط مرزی و شرایط اولیه خاص روی فیزیک پدیده بیان میشوند. معادلات دیفرانسیل حاکم بر پدیده از اعمال اصول پایه طبیعی بر یک جزء از محیط مسئله به دست میآیند. نرمافزارهای موجود برای حل مسائل دینامیک سیالات محاسباتی، اغلب به یکی از روشهای سیالات محاسباتی، اغلب به یکی از روشهای المانهای محدود به عنوان یکی از مشهورترین روشهای عددی میتواند برای آنالیز گستره وسیعی از مسائل مانند آنالیز تنشهای سازهای، انتقال حرارت، الکترو مغناطیس و همچنین مطالعه جریان سیال مورد استفاده قرار گیرد [۱۱]. در این تحقیق از تحلیلگر FLOTRAN موجود در نرم افزار ANSYS برای محاسبه میادین سرعت و فشار در اطراف برجهای خنککن استفاده شده است[۱۲]. بی شک

اعمال شرایط مرزی صحیح، مهم ترین قسمت در شبیه سازی رایانه ای جریان هوا در اطراف سازه ها است. در مدل سازی این پدیده، امکان در نظر گرفتن همه محیط سیال وجود ندارد و به طور معمول فقط قسمتی از فضای اطراف سازه در مدل عددی در نظر گرفته می شود. اندازه محیط انتخابی به نوع ، خواسته ها و دقت مورد نیاز مسئله بستگی دارد. این محیط انتخابی را می توان به سه ناحیه شامل ناحیه ورودی، ناحیه خروجی و ناحیه مرکزی تقسیم کرد. به طور معمول سازه های اصلی با هندسه واقعی خود ناحیه مرکزی مدل سازی می شوند (شکل ۱). در مرز ورودی ناحیه حل، پروفیل سرعت جریان به عنوان شرایط مرزی اعمال می شود و جریان از مرز ورودی به سمت ناحیه مرکزی که سازه ها در آن استقرار یافته، حرکت می کند.

ماهیت جریان، تابعی از خصوصیات سیال، هندسه مسئله و اندازهٔ تقریبی میدان سرعت است. اغلب مواقع رژیم جریان با عدد بیبعد رینولدز که هم بیانگر اثر هندسه مسئله و هم بیانگر خصوصیات سیال است، به عنوان مبنای تشخیص آشفته یا لایهای بودن جریان مورد استفاده قرار می گیرد.

$$R_e = \frac{\rho VL}{\mu} = \frac{VL}{v} \tag{(f)}$$

L طول مبنا است که برای برجهای خنک کن برابر قطر متوسط برج در نظر گرفته می شود (قطر در یک سوم پایینی ارتفاع برج) و V بیانگر سرعت متوسط ورودی است. از المان FLUID142 موجود در کتابخانه نرمافزار برای المان بندی محیط حل استفاده شده است. درباره انتخاب

مدل آشفتگی در قسمت بعد توضیح داده شده است. در محل مرز ورودی، پروفیل سرعت منطبق با روابط موجود و شرایط منطقه، به صورت تابعی از ارتفاع بیبعد نسبت به سطح زمین اعمال شده و در محل خروجی به عنوان شرط مرزی دور دست جریان، فشار نسبی برابر صفر اعمال شده است. روی بدنه برج و کف زمین تمام مؤلفههای سرعت برابر صفر در نظر گرفته شده است (مرز بدون لغزش). اما در دیوارههای کناری و بالای حوزه حل، مؤلفهٔ قائم سرعت بر مرز برابر با صفر(مرز لغزشی) اعمال شده است. برای کمک به همگرایی و پایداری حل، از روش لزجت مصنوعی استفاده شده است. این روش پایدارسازی حل در مسائل تراکم پذیر و مسائل تراکم ناپذیر که نیروی

مقاوم گسترده دارند، مفید است و برای افزایش پایداری حل معادلات در جایی که تغییرات عوامل جریان بیشترین مقادیر را داشته باشند، به کار می ود. به عبارت دیگر لزجت مصنوعی به روش مشابهی به عنوان لزجت سیال وارد معادلات می شود و از رشد ناخواسته نوسانات جلوگیری می کند و در نواحی با گرادیانهای شدید، تغییر عوامل جریان را هموار می کند. باید توجه داشت در صورت کمینه سازی ضریب لزجت مصنوعی، این عبارت اضافه شده در حل نهایی اثری ندارد [۱۳]، زیرا لزجت مصنوعی در جریانهای تراکم ناپذیر صفر است. برای جریانهای تراکم پذیر، دیورژانس سرعت صفر نیست و در این حالت لزجت مصنوعی باید به عنوان یک ابزار همگرایی موقتی در نظر گرفته شود و در حل نهایی برابر با صفر شود.

شکل ۱: فضای محاسباتی حل جریان دینامیکی سیال.

نحوه مدلسازی جریان باد و اثرات آشفتگی معادلات حاکم بر جریان باد در سرعتهای معمول در مجاور سطح زمین، معادله پیوستگی و معادلات مومنتم سیال تراکمناپذیر هستند. معادله پیوستگی جریان از قانون بقای جرم و با نوشتن رابطه تعادل جرم برای یک المان سیال به دست میآید. شکل کلی این معادله برای سیال تراکمناپذیر به این شکل است:

$$\frac{\partial V_x}{\partial x} + \frac{\partial V_y}{\partial y} + \frac{\partial V_z}{\partial z} = 0 \tag{(a)}$$

معادلات مومنتوم با استفاده از قانون دوم نیوتن به دست میآیند. طبق این قانون، برآیند نیروهای وارد بر یک ذره سیال با نرخ تغییر اندازه حرکت ذره سیال برابر است. شکل معادلات ناویر – استوکس برای سیال تراکمناپذیر و

$$c(z) = \frac{\partial V_x}{\partial t} + \frac{\partial (V_x V_x)}{\partial x} + \frac{\partial (V_y V_x)}{\partial y} + \frac{\partial (V_z V_x)}{\partial z} = g_x - \frac{1}{\rho} \frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\mu_e}{\rho} \left(\frac{\partial^2 V_x}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 V_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 V_x}{\partial z^2} \right)$$
(۶)

آشفتگی سیال به معنی نوسانات سرعت لحظهای سیال، حول سرعت متوسط آن در هر نقطه از میدان است. بنابراین در سیال آشفته میتوان فرض کرد که اجزای سرعت از دو بخش سرعت لحظهای و سرعت متوسط تشکیل شدهاند:

$$V_x = \overline{V_x} + V_x' \tag{Y}$$

برای در نظر گرفتن اثرات آشفتگی، باید سرعت لحظهای را در معادلات ناویر⊣ستوکس وارد کرد. با اعمال سرعت لحظهای در معادلات ناویر- استوکس و انتگرالگیری زمانی، ترمهای جدیدی در فرم تنشهای رینولدز در معادلات پدید میآید که در راستای x به شکل زیر است:

$$\frac{\partial}{\partial x}(\overline{\rho V_x'V_x'}) - \frac{\partial}{\partial y}(\overline{\rho V_x'V_y'}) - \frac{\partial}{\partial z}(\overline{\rho V_x'V_z'}) \quad (A)$$

برای مدلکردن اثرات آشفتگی ابتدا عبارتهای
تنشهای رینولدز به این ترتیب بازنویسی می شود:
$$-\overline{\rho u'_i v'_j} = \mu_t \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial v_j}{\partial x_i} \right)$$
 (۹)

در این رابطه μ ضریب لزجت آشفته است و متناسب با مدل آشفتگی به کار رفته به دست میآید. بیشترین مزیت این رابطه این است که عبارت تنش رینولدز به طور دقیق همان شکلی را که عبارتهای پخش در معادلات اصلی دارند، پیدا میکند و معادله به دست آمده با جایگزینی این فرم جدید، به همان شکل اولیه معادلات ناویر-این فرم جدید، به همان شکل اولیه معادلات ناویر-در روابط، لزجت مؤثر است که برابر با مجموع لزجت در روابط، لزجت ناشی از تاثیر آشفتگی جریان است: (۱۰) بنابراین حل مسئله آشفتگی به نحوه محاسبه لزجت ناشی از تأثیر آشفتگی جریان و اعمال آن در معادلات

حاکم بر سیال تبدیل می شود. اگر چه برای حالتهای

خاص می توان لزجت ناشی از تأثیر آشفتگی جریان (μt) را به صورت عددی ثابت در نظر گرفت، اما برای محاسبه آن در حالت کلی، مدل هایی توسعه یافتهاند که لزجت ناشی از تأثیر آشفتگی جریان (μt) را متناسب با شرایط کاربرد و عوامل جریان محاسبه می کنند. ساده ترین مدل موجود در نرمافزار مدل صفر معادلهای است. در این مدل، لزجت از این رابطه به دست می آید:

$$\mu_t = \rho L_s^2 \sqrt{\phi} \tag{11}$$

Ls مقیاس طول است و مقدار پیش فرض آن برای نرمافزار برابر ۰/۰۱ است و φ عبارت تولید آشفتگی جریان است و مقدار آن برابر است با:

$$\varphi = \mu \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_k} + \frac{\partial u_k}{\partial x_i} \right) \frac{\partial u_i}{\partial x_k}$$
(17)

سایر مدلهای موجود در نرمافزار به مدلهای دو معادلهای موسومند و مهمترین آنها مدل آشفتگی دو معادله ای ٤-٢ است که چهار مدل دیگر نیز از آن مشتق شده است. در این مدل، برای محاسبه لزجت آشفته رابطه زیر مورد استفاده می گیرد [۱۴]:

$$\mu_t = C_{\mu} \rho \frac{k^2}{\varepsilon} \tag{17}$$

$$\frac{\partial \rho \varepsilon}{\partial t} + \frac{\partial (\rho V_x \varepsilon)}{\partial x} + \frac{\partial (\rho V_y \varepsilon)}{\partial y} + \frac{\partial (\rho V_z \varepsilon)}{\partial z} = \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial y} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}} \frac{\partial \varepsilon}{\partial z} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_{\varepsilon}}$$

$$C_{l}\mu_{t}\frac{\varepsilon}{\kappa}\Phi - C_{2}\rho\frac{\varepsilon^{2}}{\kappa} \tag{14}$$

$$\frac{\partial \rho \kappa}{\partial t} + \frac{\partial (\rho V_X \kappa)}{\partial x} + \frac{\partial (\rho V_Y \kappa)}{\partial y} + \frac{\partial (\rho V_Z \kappa)}{\partial z} = \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_K} \frac{\partial \kappa}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_K} \frac{\partial \kappa}{\partial y} \right) + \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\mu_t}{\sigma_K} \frac{\partial \kappa}{\partial z} \right) + \frac{\mu_t \Phi - \rho \varepsilon}$$
(10)

μ آشفتگی است و مقدار آن برای مدل استاندارد - κ
 ۶و مدل ^RNNG (که از آن منشعب شده است) ثابت است
 ۹ برای سایر مدلهای مشتق شده از مدل آشفتگی ۶- κ
 ۱۵] مدار آن متغیر است. مقادیر (IIC) معدار آن متغیر است. مقادیر آن پس از حل معادلات آشفتگی κ انرژی جنبشی آشفته محاسبه می شود.
 ۹ میزان افت انرژی جنبشی آشفته محاسبه می شود.
 مدل ٤- ۲ در مجاورت دیواره ها صادق نیست و باید از تابع

پایدار مورد نیاز برای همگرای به وضعیت دائمی، به اندازهٔ مسئله و شرایط مرزی آن بستگی دارد. در این مسئله از میزان تغییرات متوسط فشار گرهی در دو مرحله متوالی و روی تمام نقاط حوزه حل، به عنوان شاخص همگرایی استفاده شده و بعد از رسیدن این شاخص به میزان ۶–۱۰ زبری معادل ماسه بر بدنه برج اعمال شده است (در مرجع زبری معادل ماسه بر بدنه برج اعمال شده است (در مرجع زبری معادل و روابط مربوط به آن ارائه شده است). مقدار ارتی سبت ارتفاع به فاصله نوارهای فازی برایر 2-01×3 امدار است، مقدار آن برایر ۲۰۱۰ ایمال شده است). مقدار است، مقدار آن برابر ۲۰۹۰ اعمال شده است). مقدار است ارتفاع به فاصله نوارهای فلزی برابر 2-01×3 است).

در تحلیل اجزای محدود این مسئله، از المانهای چهار وجهی برای شبکهبندی محیط حل استفاده شده است. عامل بدون بعد ضریب فشار که برای نقاط روی سطح دیواره تعریف میشود، اغلب به عنوان معیار مناسبی برای مقایسه نتایج حاصل از میدان فشار در روی بدنه به کار گرفته میشود. این عامل به این شکل تعریف میشود:

$$C_{p}(i) = \frac{2(P_{0} - P_{i})}{\rho U^{2}}$$
(19)

Pi معرف فشار در نقطه i و P0 وU فشار و سرعت در ناحیه دوردست جریان است. نمودار شکل (۳) بیانگر مقایسه مقادیر ضریب فشار حاصل از آزمایش، حل عددی و مقادیر پیشنهادی آییننامه در مقطع گلوگاه برج مورد بررسی است. لازم به ذکر است که مقادیر ارائه شده توسط نیومن، اساس پیشبینیهای آییننامه VGB درباره برآورد ضریب فشار حاصل از نیروی باد بر روی برجهای خنککن است[۲۰]. در شکل (۳) نتایج حاصل برای سایر مدلهای آشفتگی که در قسمت قبل به طور اختصار تشریح شد نیز ارائه شده است (زاویه 0=0 در این شکل مربوط به وجه رو به باد برج است). مدلهای آشفتگی مورد بررسی عبارتند از مدل κ-ε و مشتقات آن (GIR,SZL,RNG)، مدل دو معادله ۵- ۲ و مدل صفر معادلهای که برای همه آنها حل اجزای محدود مدل عددی تکرار شده است. همان گونه که از نمودارهای این شکل مشخص است، نتایج حاصل از تحلیل عددی برای مدل آشفتگی ٤-٢ و پس از آن مدل صفر معادلهای، بهترین انطباق را با نتایج آزمایشگاهی دارد. جدول (۱) برای مدل صفر معادلهای و مدل آشفتگی دو معادلهای κ-ε مقادیر خطای مربوط به حل اجزای محدود را نسبت به اندازه گیری های آزمایشگاهی نشان دیواره در این نواحی استفاده کرد [۱۷]. در مدل ۳-۴ مقدار لزجت آشفتگی از این رابطه به دست میآید:

$$\mu_t = \rho \frac{\kappa}{\omega} \tag{19}$$

که ϖ مقدار ویژه اتلاف است و مقدار آن برابر است با :

$$\omega = \frac{\varepsilon}{C_{\mu}\kappa} \tag{1Y}$$

مدل آشفتگی٤-۲ و مشتقات آن، معادلات دیفرانسیل پارهای مربوط به انرژی جنبشی آشفتگی و نرخ اتلاف آن را حل میکنند؛ در حالی که مدل ۵۰-۲ معادلات دیفرانسیل پارهای مربوط به انرژی جنبشی آشفتگی و مقدار نرخ اتلاف انرژی جنبش آشفتگی در واحد این انرژی آن را حل میکند[1۸].

ارزیابی درستی نتایج مدلسازی اَشفتگی به کمک اندازهگیریهای اَزمایشگاهی

برای بررسی عملکرد مدلهای مختلف آشفتگی بر نحوه توزیع میادین فشار و سرعت در اطراف برجهای خنککن، همچنین اطمینان از درستی عملکرد فرضهای انجام شده در برپایی مدل عددی، در این قسمت یک برج خنک کن در ابعاد آزمایشگاهی مدلسازی شده و نتایج حاصل از مدل عددی با نتایج آزمایشگاهی مقایسه شده است. برای این کار از آزمایشهای انجام شده در مرجع[۱۹] استفاده شده است. این آزمایشها مربوط به مدل آزمایشگاهی کوچک مقیاس یک برج خنککن با ابعاد واقعی ۸۰ متر ارتفاع و ۰/۱۱ متر ضخامت و قطر گلوگاه ۱۸ متر است. مدل آزمایشگاهی این برج با مقیاس ۱/۳۰۰ ساخته شده است (شکل۲). از نوارهای فلزی نازکی با ارتفاع ۰/۴ میلی متر و به تعداد ۲۴ عدد به عنوان پشت بند روی بدنه مدل آزمایشگاهی و برای افزایش زبری سطوح استفاده شده است. ابعاد محفظه آزمایش ۱/۶×۲/۴×۲/۴ متر است و پروفیل سرعت ورودی با استفاده از قانون لگاریتمی زیر تعریف می شود. سایر شرایط در مرجع [۱۹] ذکر شده است.

$$u^{+} = \frac{u_{*}}{k} ln(z) - \frac{u_{*}}{k} ln(z_{0})$$
 (۱۸)
 $(u_{*} = 1.809 \text{ m/s}, z_{0} = 3.431 \text{ mm})$ Z0 ارتفاعی متناظر با سرعت * است. تعداد تکرارهای

۲۳۰

شکل۲ : برج آزمایشگاهی مورد بررسی.

جدول ۱: مقادیر خطای مربوط به نتایج حاصل از حل عددی در مقایسه با اندازه گیریهای آزمایشگاهی.

θຶ	Exp.	k-ε	SGS	ERROR	ERROR
				к-е(%)	SGS(%)
0	0.95	1	-0.24	5.3	-27.27
30	0.37	0.57	-0.29	35.6	-12.72
60	-0.55	-0.48	-0.45	14.5	36.36
90	-0.56	-0.64	-0.8	13.4	42.85
120	-0.33	-0.38	-0.72	13.3	30.90
150	-0.33	-0.32	0.58	2.4	56.75
180	-0.33	-0.3	1.01	10	5.57
		Mean	Error	13.5%	18.9%

شکل۳: نمودار توزیع محیطی ضریب فشار در محل گلوگاه برج آزمایشگاهی برای مدلهای مختلف آشفتگی.

کاربرد مدلسازی عددی برج خنک کن واقعی در بخشهای قبل به بررسی عملکرد مدل عددی در

مقایسه با مدل آزمایشگاهی پرداخته شد و سپس عملکرد مدلهای مختلف آشفتگی در مقایسه با نتایج حاصل از آزمایشها بررسی شد. در این قسمت با استفاده از مدل آشفتگی *۲-۳ ،* به بررسی اثر وجود سازههای پایه در شرایط واقعی نیروگاه کازرون پرداخته میشود.

برای این کار یکی از برجهای خنک کن نیروگاه کازرون (ابعاد آن در جدول (۲) ارائه شده) مدلسازی شده و تأثیر سازههای فلزی نگهدارنده دریچههای متصل شده به پایه برج بتنی، مورد تحقیق قرار می گیرد. سازه فولادی پایه برج (محل تعبیه دریچههای لوور) تا ارتفاع ۲۴ متری از پایین برج ادامه دارد (شکل۴). پروفیل سرعت جریان باد در ورودی با توجه به خصوصیات منطقه برج به این ترتیب فرض شده است:

$$V_z = 41.2 \left(\frac{Z}{10}\right)^{0.11} \tag{(7.)}$$

Z ارتفاع نقطهای است که سرعت در آن محاسبه می شود. برای محاسبه عدد رینولدز، مقدار متوسط سرعت در ارتفاع ۱۰ متری به عنوان سرعت مبنا مورد استفاده قـرار گرفتـه است (V=41.2m/s):

$$Re = \frac{\rho VL}{\mu} = \frac{1.205 \, Kg/m^3 \times 41.2 \, m/s \times 90}{1.8 \times 10^{-5} \, Kg/m.s} \tag{(1)}$$

مقدار به دست آمده برای عدد رینولدز به اندازه کافی بزرگ است که بتوان جریان را آشفته فرض کرد. سایر شرایط مرزی در قسمت قبل توضیح داده شد. تعداد المانهای مورد استفاده برای مدلسازی محیط حل در دو حالت بدون سازه پایه و با سازه پایه به ترتیب برابر ۸۵۰۱۲۰ و ۹۱۲۰۵۴ المان است.

جدول۲: ابعاد برج در مقياس واقعی نيروگاه کازرون.

Location ID	Diameter	Vertical
	(m)	Level (m)
Base	99	0
Lower Shell Edge	81	24.6
Level no.1	77	35
Level no.2	64.3	80
Throat level	62.2	105
Upper Shell Edge	63.5	125

در مدلسازی محیط حل باید توجه داشت که مرزهای جریان، فاصله کافی از نواحی استقرار سازهها و یا مناطقی که گرادیانهای شدید دارند، داشته باشد تا محاسبات با دقت مناسبی انجام شود. ابعاد محدوده حل در شکل(۵)

نشان داده شده است.

شکل ۴: سازه دریچه متصل به یک برج خنککن.

شکل ۵ : نمای کلی حوزه حل در اطراف یک برج خنککن در مقیاس واقعی.

شکل ۶ : نحوه توزیع المانها در کنار جداره برج.

چیدمان المانها در نزدیک دیواره برج تا هفت لایه به طور منظم و با افزایش تدریجی در اندازه ابعاد المان انجام شده است (شکل۶). شکل هندسی سازه فولادی پایه

برج (محل تعبیه دریچه های لوور) که تا ارتفاع ۲۴ متری از پایین برج ادامه دارد، در مدل عددی به صورت کامل در نظر گرفته شده است و بدین ترتیب شکل برج از حالت استاندارد مورد نظر آییننامههای مورد استفاده برای محاسبه فشار باد خارج شده است.

شکل ۷: بردارهای سرعت در مقطع قائم برج نیروگاه کازرون در جهت جریان باد (m/s).

شکل۸: نقشه توزیع فشار اطراف جداره خارجی برج نیروگاه کازرون در تراز گلوگاه.

توزیع فشار و سرعت در اطراف برج

برای ارزیابی مقادیر فشار و سرعت در اطراف برج خنککن، ابتدا یک برج به صورت بدون پشتبند(با سطح صیقلی) و با فرض مقدار صفر برای سرعت و زبری در روی جداره خارجی برج، در نظر گرفته شد. شرایط مرزی روی

زمین به صورت مرز بدون لغزش در نظر گرفته شده و پروفیل واقعی سرعت بر مرز ورودی اعمال شده است. برای همگرایی به وضعیت دائمی، تعداد ۲۵۰۰ تکرار برای حل اجزای محدود به اجرا در آمد و محاسبات تا رسیدن به شاخص همگرایی فشار به مقدار⁶ ۱۰۰ ادامه یافت.

بردارهای سرعت و مقادیر فشار حاصل از آنالیز اجزای محدود در اطراف برج خنک کن در اشکال (۲) و (۸) ارائه شده است. بیشترین مقدار سرعت در ارتفاع نزدیک به ۸۰ متری از سطح زمین و در مجاوره جدارههای کناری برج رخ میدهد. این مقدار برابر با ۹۲ متر بر ثانیه است که ۱/۷ برابر نسبت به ناحیه دور دست جریان در همان ارتفاع افزایش یافته است. با دقت در بردارهای سرعت در اطراف برج (شکل ۷) مشاهده میشود که وجود پایههای برج که تا ارتفاع ۲۴ متری ادامه دارد، باعث جدایی جریان در محل پایههای برج شده و در کاهش میزان سرعت در ایس نواحی مؤثر است.

حال به بررسی تغییرات ضریب فشار حاصل از مدل عددی و مقایسه آن با مقادیر پیشنهادی آییننامه VGB آلمان[۱۰]، در ترازهای ارتفاعی مختلف برج پرداخته می شود. برای این هدف ابتدا همانند قسمت قبل، برج به صورت بدون پشتبند (مقدار سرعت و زبری روی جداره برج برابر با صفر) در نظر گرفته شده و نتایج حاصل برای ضریب فشار در ارتفاعات مختلف ارائه شده است (شکل۹). همان گونه که در این شکل مشاهده می شود، آییننامه برای همه ارتفاعات مقدار و تغییرات ضریب فشار را یکسان فرض می کند. در نتایج عددی نیز به طور تقریبی همین روند مشاهده می شود. به این معنی که اگر چه ضریب فشار منفى ايجادشده در كناره برج براى ارتفاعات مختلف تا حدود ۱۰ درصد با یکدیگر اختلاف دارد، اما می توان گفت که مقدار بیشینه فشار مثبت ایجاد شده در نقطه سکون و مقدار بیشینه فشار منفی ایجاد شده در دو طرف برجها تا حدودی در همه ارتفاعات برابر با مقدار پیشنهادی آییننامه است. اما میزان ضریب فشار در محل نيمه پايين دست برج نيز دستخوش تغييرات قابل توجهي شده است و فشار منفی ایجاد شده در این ناحیه به طور تقريبي نصف مقادير پيش بيني شده توسط آيين نامه است. همچنين محل وقوع بيشينه فشار منفى (نقط ه جدايش لایه مرزی از بدنه برج) که در دو طرف برج قرار دارد،

نسبت به پیش بینی آیین نامه در زوایای بیشتری نسبت به نقطه سکون به وقوع می پیوند. دلایل این تغییر ، ناشی از در نظر گرفتن هندسه سه بعدی و هیپر بولیک برج است. اختلاف های جزیی مشاهده شده در ارتفاعات مختلف نیز به دلیل کاهش قطر برج در محل گلوگاه و افزایش قطر برج در ارتفاعات کمتر و با نزدیک شدن به محل پایه های اضافه شده به هندسه برج است.

شکل ۹ : مقایسه مقادیر حاصل برای ضریب فشار در ارتفاعات مختلف و آیین نامه VGB.

تغییرات فشار برای برج تک نیروگاه کـازرون در شرایط واقعی

در بخشهای قبل به بررسی عملکرد مدل عددی در مقایسه با مدل آزمایشگاهی پرداخته شد و پس از انتخاب مدل آشفتگی بهینه، به بررسی تغییرات فشار در ارتفاعات مختلف برج با سطح صیقلی(بدون پشت بند) پرداخته شد. در این بخش به بررسی اثر وجود سازههای پایه در شرایط واقعی نیروگاه کازرون پرداخته میشود.

از آنجا که سطوح خارجی برج خنک کن نیروگاه کازرون پشتبند دارد، لازم است ابتدا اثر ابعاد پشتبندها روی میدان فشار اطراف برج، بررسی شود. وجود پشتبندها میتواند فشار منفی تولید شده در دو طرف برج را تا میزان ۶۰ درصد نیز کاهش دهد. برای در نظر گرفتن اثر پشتبندها میتوان از ایده معادلسازی اثر ابعاد و فاصله پشتبندها با زبری معادل اعمال شده بر جدار خارجی برج در مدل عددی استفاده کرد. جزییات این ایده توسط نویسندگان مقاله حاضر در مرجع [۸] تشریح شده است.

از آن جا که نسبت ارتفاع به فاصله پشتبندهای به کار رفته در بدنه برج های نیروگاه کازرون برابر با ۲۵۴/۰ در است، زبری معادل ماسه آن برابر با ۲۴۷/۰ در نرمافزار اعمال شده و سایر شرایط همانند حالت قبل است. تحلیل عددی برج در این شرایط، برای هر دو حالت برج، با سازههای پایه و بدون سازههای پایه انجام میگیرد. اسازههای پایه برای نگهداری لوورها در ناحیه پایینی برج اضافه می شود. در شکل (۱۰) نقشه توزیع فشار برای برج خنککن پشتبنددار، در دو حالت با سازه پایه و بدون سازه پایه نشان داده شده است.

پس از انجام آنالیز عددی برای دو حالت با پایـه و بـدون پایه، به استخراج مقادیر فشار پیشنهادی آییننامـه VGB

برای ابعاد خاص برجهای کازرون پرداخته می شود. برای محاسبه فشار وارد بر سطوح خارجی برج از روش آییننامه، باید مقادیر *C_p* در محیط پیرامونی برج و مقدار *q(z)* در ارتفاع برج مشخص شود. مقدار *C_p* با توجه به ابعاد پشتبندها از روابطی مشابه با رابطه (۳) و برای نسبت ارتفاع به فاصله پشتبندهای برج کازرون به دست میآید. این روابط به شرح زیر است:

$$\begin{split} C_{p}(\theta) &= 1 - 2 \bigg(\sin \frac{90}{70} \theta \bigg)^{2.267} \\ ,(0 \leq \theta \leq 70) \\ C_{p}(\theta) &= -1 + 0.5 \bigg(\sin \bigg(\frac{90}{21} (\theta - 70) \bigg) \bigg)^{2.395} \\ ,(70 \leq \theta \leq 91) \\ C_{p}(\theta) &= -0.5 \quad , \qquad (91 \leq \theta \leq 180) \end{split}$$
(YY)

تابع _{(r}e برای برجهای کازرون به ایـن ترتیـب در نظـر گرفته میشود:

$$q_{(z)} = 1.06 \left(\frac{z}{10}\right)^{0.22}$$
(YT)

z ارتفاع از پای برج است. حال با استفاده از رابطه (۱) میتوان مقادیر فشار بر سطوح خارجی برج را برای ترازهای مختلف و در زوایای دلخواه به دست آورد.

مقادیر فشار در محیط پیرامونی برج و برای ارتفاعات پایین و بالای برج و روی پایه (ارتفاعات ۲۰ و ۳۵ و ۱۰۵ متر) در شکل (۱۱) رسم شدهاند. در این نمودارها مقادیر حاصل از تحلیل عددی برای دو حالت با پایه و بدون پایه ارائه شده است. همان گونه که در شکل(۱۱) مشاهده می شود، مقادیر حاصل از حل عددی برای هر دو حالت در ارتفاعات بالای برج، بر هم منطبق است و به نظر میرسد وجود سازههای پایه تأثیر چندانی در توزیع فشار در نواحی بالای برج ندارد. اما در ترازهای پایین تر برج به دلیل نزدیکتر شدن به سازههای پایه، تفاوت اندکی در ضریب فشار حاصل می شود. این تفاوت روی پایهها (ارتفاع زیر۲۴ متر) به طور ناگهانی برای سازه با پایه کاهش مىيابد. اين موضوع به دليل تغيير هندسه برج به شكل استوانهای روی پایه و همچنین تغییرات شعاعی برج است. بنابراین به نظر میرسد شکل استوانهای پایهها، باعث کاهش فشار منفی در اطراف برج میشود.

در مقایسه نتایج عددی با مقادیر پیشنهادی آییننامه، باید اشاره کرد که برای هر دو حالت با سازههای پایه و بدون سازههای پایه، در نقطه سکون (در وجه رو به باد) مقادیر حاصل از حل عددی انطباق به نسبت خوبی با مقادیر آییننامه دارد. با حرکت به سمت کنارههای برج، نقطه بیشینه فشار منفی حاصل از حل عددی در زاویه نزدیک ۸۵ تا ۹۰ درجه رخ می دهد. در حالی که آییننامه زاویه بیشینه فشار منفی را ۷۰ درجه ارائه می کند. بنابراین به نظر می رسد اگر چه مقادیر بیشینه فشار منفی حاصل از حل عددی و آییننامه تا حدودی برابر است، اما محل اثر آنها حدود ۵۱ درجه برای حل عددی نسبت به آییننامه

از خود تأخير نشان ميدهد. در نمودارهای شکل(۱۱) که مقادیر فشار حاصل از آیین نامه و حل عددی در محیط پیرامونی برج مقایسه شدهاند، این جا به جایی بهتر نمایان می شود. علاوه بر منطبق نبودن نقاط بیشینه، مقدار فشار منفی ایجاد شده در پشت برج خنک کن تک نیز برای مقادیر حل عددی در حدود ۰/۷ برابر مقادیر آییننامه VGB است. در رابطه با مقدار بیشینه فشار منفی در محل کنارههای بـرج، مقـادیر حاصل از حل عددی، اندکی بیشتر از مقادیر آییننامه است. به نظر میرسد دلیل اصلی این اختلاف، برخورد یکسان آییننامه در دامنه وسیعی از ابعاد پشتبندها (از h/a=0.1 تا h/a=0.1 باشد. به عبارت دیگر آیین نامه مقادیر یکسانی را از نظر تغییرات مقدار فشار در راستای شعاعی برج ارائه میدهد. در حالی که مدل عددی برای هر یک از مقادیر زبری جداره در این محدوده، مقادیر فشار متفاوتی ارائه میدهد. بنابراین مقداری از تغییرات بیشینه فشار منفی نشان داده شده در نمودارهای ذکرشده به دلیل مقدار متفاوت ابعاد پشتبندهای برج خنک کن نيروگاه کازرون است.

نتيجهگيرى

در این مقاله از ابزار دینامیک سیالات محاسباتی در قالب استفاده از روش اجزای محدود برای محاسبه میادین فشار و سرعت در اطراف برجهای خنککن به کار گرفته شد و تأثیر مدلهای متنوع آشفتگی (که کاربرد آنها متداول است) و شکل هندسی برج (با وجود سازههای پایه بر عوامل ذکرشده بررسی شد. در نهایت نتایج حاصل از حل عددی برای برآورد دقت روابط موجود در آیین نامه VGB قرار گرفت. نتایج حاصل به این شرح است:

۱- تفاوت ناچیز نتایج عددی با اندازه گیریهای آزمایشگاهی، بیانگر امکان استفاده از مدلسازی عددی (با اعمال شرایط مرزی جداره و جریان دوردست صحیح) در بررسی و محاسبه فشار باد رفتار سازههای حساس در مقابل باد همچون برج خنککن است.

۲- با توجه به مقادیر آزمایشگاهی گزارش شده، از بین مدلهای آشفتگی، مدل دو معادلهای استاندارد *٤-۸* در حالت سهبعدی جوابهای قابل قبولی را ارائه میدهد. بعد از این مدل، مدل صفر معادلهای که بار محاسباتی آن به

مراتب از سایر مدلهای آشفتگی کمتر است نیز (بخصوص	به مقادیر آییننامه ذکرشده رخ میدهـد. همچنـین فشـار
در نیمه پایین دست باد برج و همچنین نقطـهی جـدایش	منفی ثابت در نیمه پشتی برج به طـور تقریبـی ۰/۷ برابـر
لایه مرزی) جوابهای قابل قبولی ارائه میدهد.	مقادیر آییننامه VGB است.
۳- بیشترین تأثیر افزایش زبری جداره (در قالب اثر معادل	۵- با استفاده از مدلسازی عددی میتوان تغییرات ضریب
نسبت اندازه به فاصله پشتبندها h/a) در کـاهش مقـدار	فشار در ارتفاعات مختلف برجهای خنک کـن را بـه خـوبی
فشار منفی ایجادشده در کنار جـداره و نزدیـکتـر شـدن	محاسبه کرد، در حالی که آییننامه VGB مقادیر ثابتی را
محل وقوع آن نسبت به نقطه راستای وزش باد است. نتایج	براي ضريب فشار در همه ارتفاعات توصيه ميكند. بنابراين
عددی که بیانگر افزایش فشار منفی کناری برج خنککن	در مواردی که هندسه بـرج خنـککـن نسـبت بـه شـکل
نیروگاه کازرون، نسبت بـه مقـادیر پیشـنهادی آیـیننامـه	استاندارد مورد نظر آییننامه متفاوت باشد، استفاده از
VGBاست، بر ضعف فرض این آییننامه مبنمی بر ثابت	مدل عددی برای تحلیل فشار ناشی از باد، ضروری به نظر
بودن آن در محـدودهای بـه نسـبت وسـيع (۱/۰ $\leq h/a \leq h/a$	میرسد. این تفاوتها ممکن است به دلیل وجود سازههای
۰/۰۲۵) تأکید دارد.	پایه و تغییر در انحنای قائم برج رخ دهد.
۴- در حالت در نظر گرفتن زبری معادل پشتبندها بـرای	۶- در برجهای خنککن که دارای سـازههـای پایـه بـرای
برج تک، اگر چه مقادیر بیشینه و کمینـه حاصـل از حـل	نگهداری پرهها (لوورها) در محل ورودی هوا باشند، حتـی
عددی با نتایج حاصل از آییننامـه VGB همخـوانی دارد،	در حالت بسته بودن این دریچهها، افت قابل توجه فشار در
اما محل اثر فشار منفی کناری و نقطه جدایی لایه مرزی با	ترازهای پایینی برج و بخصوص در محل استقرار این
جا به جایی ۱۰ تا ۲۰ درجه (به سمت پایین دست) نسبت	سازهها مشاهده میشود.

مراجع

- 1 Niemann, H. J. and Ruhwedel, J. (1980). "Full-scale and model tests on wind induced, static and dynamic stresses in cooling tower shells." Eng Struct., Vol. 2, PP. 81-89.
- 2 Niemann, H. J. and Kopper H. D. (1998). "Influence of adjacent buildings on wind effects on cooling towers". Eng Struct., Vol. 20, No.10, PP. 874-880.
- 3 Niemann, H. J. (1980). "Wind effects on cooling-tower shells." J. of Struct Eng. Vol.106, No. 3, PP. 643-661.
- 4 Borri, C., Orlando, M. and Spinelli P. (1999). "Wind induced stresses on two neighboring cooling towers." In: Proceedings of 10th ICWE, Copenhagen, Denmark, Rotterdam: A.A. Balkema. Vol. 1, PP. 401–408.
- 5 Prabhakar, Z. (1991)."Wind effects on hyperbolic cooling towers." Wind Loads on Struct. PP. 205-214.
- 6 Zhai, Z. and Fu, S. (2002), "Modeling the airflow around cooling towers with multi-block CFD."4th International ASME/JSME/KSME Symposium, Canada.
- 7 Sabbagh-Yazdi, S. R., Torbati, M., Azad, F. M. and Haghighi, B. (2007). "Computer simulation of changes in the wind pressure due to cooling towers-buildings interference." WSEAS Transactions on Mathematics. Vol. 6, No. 1, PP. 205-214.
- 8 Goudarzi, M. A. and Sabbagh-Yazdi, S. R. (2008). "Modeling wind ribs effects for numerical simulation external pressure load on a cooling tower of KAZERUN power plant-IRAN." J. Wind and Struct, Vol. 11, No. 6, PP. 479-496.
- 9 Goudarzi, M. A. and Sabbagh-Yazdi, S. R. (2009). "Numerical investigation of interference effects on wind flow around a group of cooling towers including wind ribs effects." International Journal of Science and Technology, Vol.71, (Accepted for Publication).
- 10 VGB Guideline. (2005). Structural Design of Cooling Towers, Essen, Germany.

- 11 Hirsch C. (1997). Numerical computation of internal and external flows. Wiley, New York.
- 12 Moaveny, S. (1999). *Finite Element Analysis: Theory and Application with Ansys*, Prentice Hall, Englewood Cliffs, New York.
- 13 Sabbagh-Yazdi, S. R. (2003). "Using artificial dissipation on unstructured meshes for numerical solution of inviscid incompressible flow." 4th Conference of Iranian Aerospace Society, Tehran-Iran, PP. 538-548.
- 14 Launder, B. E. and Spalding, D. B. (1974). "The numerical computation of turbulent flows." *Computer Methods in Appl Mech and Eng.* Vol. 3, PP. 269-289.
- 15 Shih, T. H., Zhu, J. and Lumley, J. L. (1994). "A new reynolds stress algebraic equation model." *August* , *Report No.TM-106644*, *NASA*.
- 16 Girimaji, S. S. (1995). "Fully-Explicit and self-consistent algebraic reynolds stress model." ICASE 95-82.
- 17 Wilcox, M. and David, C. (1988). "Reassessment of the scale-determining equation for advanced turbulence models." *AIAA Journal*, Vol. 26, PP. 1299–1310.
- 18 Menter, F. R. (1994). "Two-equation eddy-viscosity turbulence models for engineering applications." AIAA Journal. Vol. 32, PP. 1598–1605.
- Orlando, M. (2001). "Wind-induced interference effects on two adjacent cooling towers." J. Eng. Struct., Vol. 23, No. 8, PP. 979-992.
- 20 Niemann, H. J. (1980). "Wind effects on cooling-tower shells." *J. of Struct Eng*, ASCE, Vol. 106, No. 3, PP. 643–61.

واژههای انگلیسی به ترتیب استفاده در متن

1 - Wind Ribs

- 2 Computational Fluid Dynamics (CFD)
- 3 Re-Normalized Group Model
- 4 Shi-Zhu-Lemley
- 5 Girimaji